

[Anders Mølgaard]

SF's forslag er meget vidtgående, og jeg vil i en positiv tone sige visionært. Som bekendt arbejder Sundhedsuddannelsesrådet netop i denne tid med en rapport, som også den konservative ordfører har nævnt, som belyser centrale problemstillinger omkring uddannelsernes mål, indhold, struktur, kvalitet og videreuddannelsesmuligheder. Det vil efter Venstres mening være naturligt at afvente rådets rapport, men vi vil naturligvis ikke på forhånd afvise SF's beslutningsforslag.

Køpke Christensen (FP):

Fremskridtspartiet finder intentionerne i det foreliggende beslutningsforslag om at styrke den faglige side af sundhedssektoren positive. Spørgsmålet er blot, om SF's beslutningsforslag kan sikre denne styrkelse på den helt rigtige måde.

Fremskridtspartiet er meget skeptisk over for flere forhold i den eksisterende sundhedssektor. Pengene i sundhedssektoren kunne udnyttes bedre. Problemet er, at sektoren består af et offentligt monopol, der på grund af sin institutionelle opbygning er beskyttet mod fortløbende kvalitets- og effektivitetsforbedringer. Jeg tror ikke, at sundhedssektoren bliver mere omkostningsbevidst, mere patientvenlig eller mere effektiv, før strukturen i sundhedssektoren ændres grundlæggende.

Incitamentet til at udøve en mere patientvenlig behandling og mere omkostningsbevidste og effektive behandlinger vil aldrig opstå i et offentligt monopol, hvilket vi ganske ofte ser eksempler på. Man hører sjældent om nogen, der har fået en hundrede procent tilfredsstillende behandling på et hospital; det vil man sjældent høre om, før de grundlæggende strukturer bliver ændret. Der skal være incitamenter til at yde en bedre og mere effektiv service.

Fremskridtspartiet vil ikke medvirke til initiativer, der styrker en dårligt fungerende offentlig sundhedssektor, hvis initiativerne ikke bliver til gavn for patienterne. Det gælder også uddannelsesdelen af sundhedssektoren, medmindre vi kan opnå garanti for, at nye ordninger kan vise sig at være udgiftsneutrale, samtidig med at de er forbedringer.

Sundhedssektoren bør gennemgå en del forandringer, der styrker incitamentet til at foretage behandlinger og ydelser af høj kvalitet, og som kraftigt reducerer ventelisterne, ja, helst

fjerner dem. Vi er også af den opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt at iværksætte nye initiativer, før de nødvendige ændringer af det gamle og dårligt fungerende system er på plads.

Fremskridtspartiet stiller sig negativt til det foreliggende forslag. Skulle det vise sig, at det er muligt at gennemføre forslaget som udgiftsneutralt, og hvis man ved en gennemarbejdning af forslaget skulle finde frem til, at der virkelig er tale om forbedringer på uddannelsesområdet, så er Fremskridtspartiet alligevel åben over for et eventuelt eksperiment i retning af det, forslaget skitserer.

Jeg vil gerne spørge, om SF i det hele taget har gjort sig nogle tanker med hensyn til de økonomiske konsekvenser af forslaget.

Som ministeren var inde på, mener jeg også, at vi i dag har et godt uddannelsessystem, særlig efter at vi for nylig gennemførte den nye social- og sundhedsuddannelse af assistenter.

Vi har, som De Konservative var inde på, dygtige sygeplejersker, der også fungerer udmærket, selv om de ikke i sin tid havde den store teoretiske baggrund. Vi har også den gamle form for sygehjælpere, der absolut også er dygtige, og jeg vil godt understrege over for den konservative ordfører, at man gerne ville gå med til at give en større praktisk undervisning, men at det ikke må skorte på den teoretiske del. Jeg vil gerne spørge: Hvor går skillelinjen reelt? For er man ude i praktik, kan det ikke undgås – det er jo netop derfor, man er i praktik – at man også får en del teoretisk viden. Særlig de ældre sygeplejersker, sygehjælpere osv. har en stor teoretisk viden, som de har fået igennem deres praktiktid. Det er klart. Så jeg ved ikke, hvor de konservative vil sætte skillelinjen, om det decideret er det at sidde på en skolebænk, eller hvor går grænsen?

Jeg mener selvfølgelig afgjort, at den praktiske del er væsentlig, og jeg er ligeledes af samme opfattelse som ministeren med hensyn til Sundhedsuddannelsesrådets rapport. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ser rapporten, før vi tager stilling til, om vi skal vedtage dette forslag. Jeg ved også godt, det ikke er meningen, at det skal vedtages nu. Men det skal være sagt, at jeg synes, det er helt i orden med dette forslag som et oplæg til debatten. Det kan måske starte en positiv udvikling med hensyn til, om der skal reguleres på andre uddannelser.